

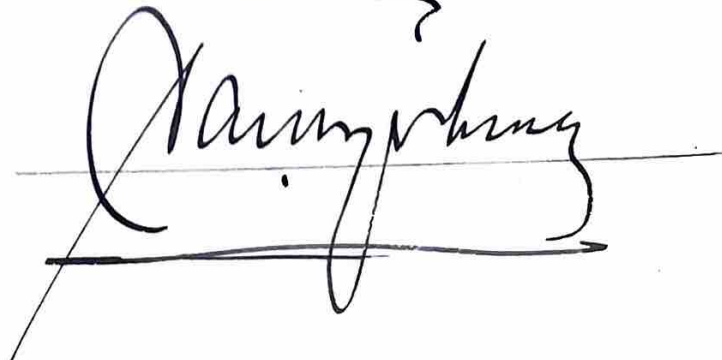
Mariehamn, den 16 september 1936.

Till Ålands landsting.

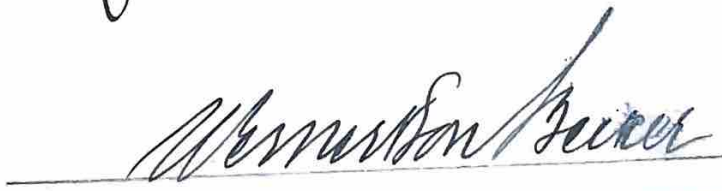
N:o 1303.

Sedan Republikens President, i stöd av 18 § i lagen om självstyrelse för Åland, given den 6 maj 1920, och 7 § i lagen av samma dag angående bringande i verkställighet av förstnämnda lag, den 4 innevarande september stadfäst förordning om den förvaltning, som avser fredande och bevarande av forntida minnesmärken på Åland, får landskapsnämnden vördsamt anhålla, att landskapsnämndens den 3 oktober 1935 till Landstinget insända framställning med förslag till landskapslag angående fredande och bevarande av forntida minnesmärken i landskapet Åland icke måtte till någon vidare åtgärd från Landstingets sida föranleda.

På landskapsnämndens vägnar:

B.D. 11/5-36.

LAGUTSKOTTETS betänkande N:o 16/1936 i anledning av landskapsnämndens skrivelse till Ålands landsting rörande det till landstinget inlämnade förslaget om antagande av landskapslag angående fredande och bevarande av forntida minnesmärken i landskapet Åland.

N:o 16/1936.

Till landstingets novembersession 1935 avlät landskapsnämnden en framställning med förslag till landskapslag angående fredande och bevarande av forntida minnesmärken i landskapet Åland, i vilken framställning de orsaker, som påkallade ett utnyttjande av den landstinget tillkommande lagstiftningsrätten på fornvårdens område, utförligt berördes.

Framställningen remitterades av landstinget för utlåtande till lagutskottet, som i betänkande av den 22 februari 1936 med hävdande av landstingets lagstiftningsrätt på området förordade antagande av lagförslaget. Sedan ärendet i landstinget undergått föreskriven första behandling, remitterades detsamma till stora utskottet, vars betänkande ännu icke till landstinget inkommit.

Såsom av föreliggande skrivelse framgår, synes frågan om fornvårdsförvaltningen numera hava inträtt i ett annat läge, i det att en ny överenskommelseförordning om ifrågavarande förvaltning utfärdats den 4 september detta år. Uppenbarligen anser landskapsnämnden, att förvaltningen genom denna förordning blivit ordnad på ett för landskapet tillsvidare tillfredsställande sätt, då landskapsnämnden under åberopande av förordningens tillkomst hos landstinget anhåller att lagförslaget ej måtte föranleda till någon vidare åtgärd från landstingets sida.

Redan då ärendet förekom till behandling i landstinget vid februari-sessionen detta år var det i landstinget känt, att underhandlingar pågingo om utfärdande av ny överenskommelseförordning i stället för den av landskapsnämnden i augusti 1934 uppsagda förordningen av den 18 oktober 1924, och efter det förenämnda lagförslag överlämnats åt stora utskottet, uppstod inom detta fråga därom, huruvida det ej vore med landskapets fördel förenligt att landstinget denna gång icke utnyttjade sin lagstiftningsrätt, utan låte berörda förvaltningsressort ordnas genom den under beredning varande överenskommelseförordningen. I syfte att utröna lagutskottets inställning till ett förslag i nämnda avseende

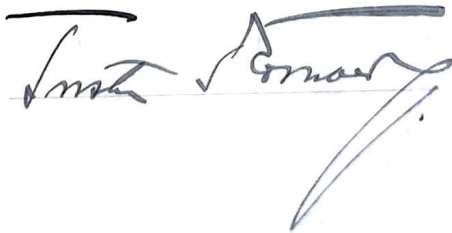
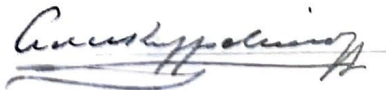
har stora utskottet även i skrivelse av den 27 februari 1936 anhållit om utskottets utlåtande över antydda synpunkter.

Med hänsyn till det nya sakläge, som inträtt genom tillkomsten av överenskommelseförordningen den 4 september 1936, är det måhända lämpligast att landstinget nu låter vidare åtgärder i anledning av lagförslaget förfalla och avvaktar resultatet av förordningens tillämpning i praktiken. Utskottet har understrukt ordet "lämpligast", för att därigenom betona, att endast lämplighetssynpunkter varit bestämmande för lagutskottet, under det att utskottet på intet sätt frångått sin uppfattning beträffande landstingets lagstiftningskompetens på området.

Hänvisande till ovensagda får utskottet därför vördsammast föreslå, att landskapsnämndens framställning med förslag till landskapslag angående fredande och bevarande av forntida minnesmärken i landskapet Åland denna gång icke måtte föranleda vidare åtgärd från landstingets sida.

Mariehamn den 25 november 1936.

På lagutskottets vägnar:

Närvarande: Torsten Rothberg, Johannes Eriksson, Johannes Holmberg, Sundman och Anders Forsberg.